

စိုးကြောင့်စစ်သားဟုခေါ်သည်

အပါအဝင်

ခပ်ဖြူပြင်မှ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များနှင့်

စစ်သားစစ်ခပ်တစ်ယောက်၏ အတွေ့အမြင်များ

ကပ္ပတိန်ဝန်

[မြေလျှင်အရာရှိဟောင်းတစ်ဦး]

ထို့ကြောင့် ... စစ်သားဟု ခေါ်ကြသည်

အကြင်သူသည် ထမင်းငတ်၍

စစ်ထဲဝင်သည် မဟုတ် ...။

အကြင်သူသည် သေရဲ့ သတ်ရဲ့ ၍

စစ်ထဲဝင်သည် မဟုတ် ...။

အကြင်သူသည် ငဲ့စရာ မိဘသားချင်းမရှိ၍

စစ်ထဲဝင်သည် မဟုတ် ...။

အကြင်သူသည် နိုင်ငံထက်စီးနင်းပြုလို၍

စစ်ထဲဝင်သည် မဟုတ် ...။

အကြင်သူသည် နယ်မြေချဲ့ထွင်ရန်

စစ်ထဲဝင်သည် မဟုတ် ...။

အကြင်သူသည် စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေရန်
စစ်ထဲဝင်သည် မဟုတ် ...။

အကြင်သူကား အမျိုးဘာသာသာသနာနှင့်
မွေးရာမြေ၏ ကျေးဇူးတထူးကို
ဆပ်လိုစိတ် ...

နိုင်ငံအလံတော်ကို
ထမ်းပိုးလိုသောစိတ် ...

"မြန်မာ" ဟူသော အမည်နာမကို
ကမ္ဘာပျက်သုဉ်းသည့်တိုင်
မြစေလိုသောစိတ် ...

"စိတ်" ... အထူးထူးဖြင့် စစ်ထဲဝင်ခဲ့သည် ။

ထို့ကြောင့် ... အကြင်သူကို
"စစ်သား" ဟု ခေါ်သည် ။

အကြင်သူကဲ့သို့သော အိုးစားဖက်များကို
"စစ်သား" ဟု သမုတ်ကြသည်။

"ထို့ကြောင့် ... စစ်သား" ဟု ခေါ်ကြသည်။
ကပ္ပတိန်ဝန (မြေလျင်အရာရှိဟောင်းတစ်ဦး)

အခန်း(၁)

(ကျွန်တော့်သားလေးကို ပြောပြခဲ့တဲ့ ကိုယ်တွေ့ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ခုကို စကားပြောပုံစံနဲ့ Version ပြောင်းပြီး ရေးဖွဲ့ပေးထားပါတယ် ...)

သားလေးရေ ... သားအိပ်တော့နော်။

သားသားမအိပ်ခင် ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ခု ပြောပြမယ် ...။

၂၀၀၀ ကျော်ခုနှစ်လောက်က ကြယ်ပြောင်ဘက်တွေနဲ့ တပ်မကြီးတစ်ခုက ဖာပွန်ဒေသဘက်ကို ခရီးထွက်ခဲ့ရသတဲ့ ကွယ် ...။

အဲဒီ တပ်မကြီးရဲ့ တပ်ရင်းတစ်ခုမှာ တစ်ချိန်မှာ သားဖေဖေဖြစ်လာမဲ့ အရာရှိလေးတစ်ယောက်လည်း ပါလာတယ်သားရဲ့ ...။

ဖေဖေတို့ ကတော့ ချီစစ်လို့ သုံးနှုန်းကြတယ်ကွဲ့ ...။

စစ်သုံးဝေါဟာရ English လိုအခေါ်ဆိုရင် Advance လို့ ခေါ်တယ်သားရဲ့ ...။

Advance ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို Cambridge English Dictionary မှာ တော့ To Go Or Move Something Forward, Or To Develop Or Improve Something လို့ သတ်မှတ်ပေးထားတယ် သားရဲ့ ...။

မြန်မာလို အလွယ်ဘာသာပြန်ရရင်တော့ တစ်နေရာနဲ့ တစ်နေရာရွေ့လျားသွားလာတာပေါ့ ကွယ် ...။ မတူတာတစ်ခုက ဖေဖေတို့ က ပစ္စည်းတွေ အများကြီးနဲ့ သွားရတာသားရဲ့ ...။ သားကတော့ ရေဘူး၊ နို့ဘူး၊ တစ်ရှူးလောက်ပဲ ပါတယ်လေ။

ဖေဖေတို့ မှာ က နေဖို့ ၊ ဝတ်ဖို့ ၊ စားဖို့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေအပြင် သေနတ်တွေ ကျည်ဆန်တွေ ဗုံးသီးတွေနဲ့ ပေါ့ သားရယ် ...။

သားသားဆေးရုံကိုသွားတဲ့ ကျောပိုးအိတ်လိုတွေနဲ့ တော့အကြာကြီး သယ်မသွားနိုင်ဘူးပေါ့ သားရယ် ...။

ပစ္စည်းတွေကြာကြာထည့်ရင် ကျောတွေပွန်းတာတို့ ပခုံးသားတွေ ပွန်းတာတို့ ဖြစ်ရတယ်လေ ...။

ဒါနဲ့ ပဲ ဖေဖေတို့ က သယ်ရလွယ်အောင် ဝါးနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ကျောပိုးလို့ ရတဲ့ ခြင်းလေးတွေနဲ့ ချီတက်ရတာပေါ့ သားရယ် ...။

အလေးအပင်နဲ့ ဆိုတော့ လူတွေက တဖြည်းဖြည်းပေါ့သားရယ် နေကပူ။ တောတွင်းခရီးကကြမ်းတော့ လူတွေမောလှပြီပေါ့ ...။

ရည်မှန်းချက်ကို ဘယ်အချိန်အရောက် ဆိုတော့ အမြန်သွားရတာပေါ့။

ရည်မှန်းချက်ဆိုတာက သတ်မှတ်ချက် တစ်ခုပေါ့သားရယ်။ သားသားနို့စို့ပြီး အိပ်ကာနီးရင် ပုခက်နဲ့ သိပ်မှ အိပ်မယ်ဆိုတာ သားသားရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပေါ့။

ဖေဖေတို့ ရည်မှန်းချက်ကတော့ ဘယ်နေရာအရောက် ချီတက်ရမယ် ဆိုတာပေါ့။

ချီစစ်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေက ရန်သူနဲ့ ထိတွေ့ပြီး ချေမှုန်းရန် အဆက်ပြတ်သွားသော ရန်သူကို ထိတွေ့မှု ပြန်လည်ရရှိစေရန် အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် ချေမှုန်းရေးအတွက် အခြေအနေ ဖန်တီးနိုင်စေရန် ဆိုတဲ့ အချက်တွေပဲသားရဲ့ ...။

ဒီအချက်တွေထဲက ဖေဖေတို့ ချီစစ်ဆင်လာရတာက ရန်သူနဲ့

ထိတွေ့ပြီး ချေမှုန်းရန်ပေါ့ကွာ ...။

(၂)

ဒီနေရာမှာ အရေးကြီးတာက စစ်နည်းဗျူဟာမြောက် ချီတက်မှုပဲ သားရဲ ။ စစ်နည်းဗျူဟာမြောက် ချီတက်မှုဆိုတာက ရန်သူအားမျှော်မှန်းပြီး ချီတက်ခြင်းမျိုးပဲသားရဲ ...။

ရန်သူ အနီးအဝေးပေါ်မူတည်ပြီး တိုက်ပွဲအသင့်ဖြစ်မှု ကွာခြားချက် တော့ ရှိတာပေါ့ကွာ။ ဖေဖေတို့ ကမမောင်းဆိုတဲ့ မြို့ငယ်လေးကို ရောက်တဲ့ အချိန်က နေ့လယ်ထမင်းစားချိန် သားရဲ ...။

ထမင်းကို တက်သုတ်ရိုက်စားပြီး ချီစစ်စုဖွဲ့မှုတွေကို ကြိုပြင်ရတော့ တယ်။ နေ့အချိန် ချီစစ်ဖြစ်တဲ့ အတွက် ချီတက်နှုန်းလည်း ကောင်းရမယ်၊ ပင်ပန်းမှု နည်းပါးရမယ်၊ တပ်ကို ကျဲကျဲဖြန့်ရမယ်၊ ကွပ်ကဲမှု လွယ်ကူရမယ်၊ အခြေအနေကြည့်ရန် လွယ်ကူရမယ်၊ စတဲ့ အချက်တွေနဲ့ အညီပေါ့ကွာ။

အားနည်းချက်တွေဖြစ်တဲ့ ရန်သူမှ တိုက်ခိုက်မှုများ နိုင်မယ်၊ ရန်သူမှ ထောက်လှမ်းနိုင်မယ်၊ စတဲ့ အချက်တွေ အတွက်လည်း ပြင်ဆင်ရပြန်တယ်။

ဖေဖေတို့ စတွက်ခဲ့တော့ စစ်သုံးနာရီ (၁၃၀၀) နာရီကျော်ပြီသားရဲ .. ။

အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ စစ်ကြောင်းပုံစံ လမ်းလျှောက်ပြီး ရှေ့နောက်တန်းပြီး ချီတက်ခြင်းကို ရှောင်ပြီး မသင်္ကာဘဲ နေရာတွေကို တဖြည်း

ဖြည်း ရှင်းပြီး သွားနေရတာပေါ့ကွာ။

ရှေ့ပြေးတပ်၊ ရှေ့ကာတပ်၊ ပင်မတပ်၊ ဘေးနံတပ်၊ နောက်ရန်တပ်၊
လုံခြုံရေးတပ်၊ အဖွဲ့ပုံစံတွေနဲ့ ပေါ့။

သားသားရဲ့ ဖေဖေက ရှေ့ပြေးတပ်ရဲ့ တပ်စုမှူးတစ်ယောက် ပုံစံနဲ့
ပေါ့။

ထားပါတော့။ သားသားသိအောင် ဆက်ပြောရရင် ဝါးသိုးခိုဆိုတဲ့ စ
ခန်းလေးရောက်တော့ နယ်မြေခံတပ်ကနေ သတင်းပေးလာတယ်။

သစ်ငါးပင်တစ်ဝိုက်မှာ မိုင်းကွင်း ရှိနိုင်တယ်။ သတိထားသွားပါပေါ့
။

ဒါနဲ့ ပဲ တပ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းချီရင်း ဖာပွန်မြေအစပ်ဆီကို ဖေဖေ
တို့ တက်ခဲ့ကြရတယ် သားရယ် ...။

သစ်ငါးပင်ဆိုတာက ရာဇဝင်နဲ့ သားရဲ့ ။ ဒီအကြောင်းတွေကို ဖေဖေ
ရေးခဲ့ဖူးတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေး တစ်ခု ရှိခဲ့ဖူးတယ်။

သရဲအကြောင်းတွေဆိုတော့ သားသားနားမထောင်နဲ့ တော့နော် ...။

ချီစစ်ကအကြောင်းကိုပဲ ဖေဖေစပြောမယ် ...။

ဤနေရာတွင် စာဖတ်သူများအား သစ်ငါးပင်ဟူသော နေရာ၏
အကြောင်းကို ရေးဖွဲ့ထားသော ကျွန်တော်၏ စာစုတစ်ခုကို ပြန်လည်
ဖော်ပြ၍ သစ်ငါးပင်၏ အကြောင်းကို ရှင်းလင်းသွားပါမည်။

ကျွန်တော်နှင့် သစ်ငါးပင်သခင်မ

ဘားအံမြို့တစ်ဖက်ကမ်း ကမမောင်းမြို့ကလေးမှ ဆက်သွားရလျှင် ဝါးသိုးခိုဆိုသော ရွာငယ် ကလေးရှိသည်။ ဝါးသိုးခိုရွာမှ ဆက်သွားလျှင် ရေပူ၊ ကညင်ခုံ၊ ကတိုင်တိ စသော ရွာကလေးများ ရှိသည်။ ထိုအထက်တွင် တော့ နာမည်ကျော် ဖာပွန်မြို့တည်ရှိသည်။

ယခုရေးသားဖော်ပြမည့် အကြောင်းအရာသည် ကျွန်တော်တပ်စုမှူး ဘဝဖြင့် ကမမောင်း၊ ကတိုင်တိဒေသတွင် လှုပ်ရှားစစ်ကြောင်းအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရစဉ်က ကြုံခဲ့ဖူးသော ထူးဆန်းသောအဖြစ် သနစ်တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သစ်ငါးပင်

"ဖထီး ... သစ်ငါးပင်ဆိုတာ ဘာလဲဗျ"

"ရန်သူ့ဖြတ်လမ်းရှိတဲ့ နေရာပေါ့ ဗိုလ်ကြီး။ သစ်ခြောက်ပင်ကြီး ငါးပင်ရှိတဲ့ နေရာလည်း ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရွာရဲ့ အရှေ့ဘက်စူးစူးမှာ ရှိတယ်ဗျ။ အရင်က တိုက်ပွဲသိပ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ နေရာပေါ့ ။ ဒီထက် ထူးဆန်းတာတွေလည်း ရှိနေဆဲပဲ။ ဗကတို့ နောက်ကျရင် သိလာမှာ ပါ"

ဝါးသိုးခိုရွာမှ ဈေးဆိုင်ပိုင်ရှင်ဗထီးနှင့် ကျွန်တော် ပြောနေသောစကားများ ။

ဒီရွာမှာ ဝါးသိုးခိုဆိုသော တပ်စခန်းလေးရှိသည်။ စခန်းအရှေ့တွင် ဖာပွန်၊ ကမမောင်း ကားလမ်းမကြီး၊ လမ်းမ၏ တစ်ဖက်တွင် ဈေးဆိုင်

ကလေးအချို့ရှိနေသည်။ ။

ထိုဈေးဆိုင်များ အနက်မှ တစ်ခုသောဈေးဆိုင်တွင် ကျွန်တော်တို့ ဈေးဝယ်လေ့ရှိသည်။ ။

ယခုလည်း ဆိုင်ရှင်ဖထီးနှင့် စကားပြောနေရင်း သိလိုသော "သစ်ငါးပင်" ဟူသော ကိစ္စကို မေးနေမိခြင်းပင်။

ပြောလက်စ စကားကိုဖြတ်ပြီး စခန်းကို ကျွန်တော်ပြန်ခဲ့သည်။ ။
မကြာမီ ခရီးထွက်ရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

မကြာမီတော့ စစ်ကြောင်း စထွက်ခဲ့သည်။ ။

စစ်ဗျူဟာ သဘောတရားအရ ကျွန်တော်တို့ ချီတက်လိုသော ကညင်ဒုံ စခန်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်သို့ အရင်ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

ဝါးသိုးခိုရွာအလွန် လမ်းမရောက်မှ ဘယ်ဘက်တောစပ်သို့ဝင်ရင်း ရွာကိုရှောင်ကာ သွားလိုသည့် နေရာသို့ တောနင်း ချီတက်ခဲ့တော့သည်။ ။

ရွာသားများ အထင်တော့ ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်း ကမမောင်းသို့ သွားခြင်းဟု ထင်ပေမည်။

တကယ်တော့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆီသို့ ကျွန်တော်တို့ သွားနေခြင်းသာ။

ဆယ့်ငါးမိနစ်ကျော် တောနင်းပြီးနောက် တောင်ယာ အဟောင်းကလေးများ ၊ လယ်ကွင်းပျက်များ တွေ့လာရသည်။ ။ တောကြောင်အချို့ တွေ့ရသည်။ ။ လမ်းက တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းမြောင်း လာပါသည်။ ။

မကြာမီ ရိုးချောင်းကလေးတစ်ခု တွေ့ရပါသည်။ ။

ချောင်းရေက ရင်စို့လောက် ရှိမည်။ သေနတ်များ မရင်း ချောင်းကို

ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြသည်။ ။ တောက ပိုနက်လာသည်။ ။

ချေဟောက်နေသံများ ကြားရသည်။ ။ မော့တက်ကလေးတစ်ခု အား
တက်၍ အပြီးတွင် အဝေးမှ ထီးထီးကြီး ဖြစ်နေသော
သစ်ခြောက်ပင်ကြီးငါးပင်ကို တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ သွားရမည်က ထိုသစ်ပင်ကြီးများ နံဘေးမှ။ ။ မြေအနေ
အထားက ချုံ့ခိုရန်လွယ်သော အနေအထား။

စစ်ကြောင်းမှူးက ပွိုင့်ကို သေရှာရှင်းရန်မှာ ပြီး တဖြည်းဖြည်း ချီတ
က်ခဲ့ကြသည်။ ။

သစ်ခြောက်ပင်ကြီးများ ၏ အကျော်တွင် တော့ ကလေးငယ်တစ်ဦး
၏ ငိုသံကို စကြားရတော့သည်။ ။

"အူဝဲ ... အူဝဲ ... အူဝဲ"

တောကြီးမျက်မည်း ဘယ်သူ့ကလေးငိုသံလဲ။ ချောက်ချားစရာ။ လူ
လည်း မတွေ့ရ၊ အသံသာ ကြားနေရသည်။ ။ သတိလည်း ပိုထားလာရ
သည်။ ။

ဆက်လျှောက်ခဲ့ရင်း မကြာမီတော့ ပွိုင့်စစ်သည် များ ဆီမှ စတင်ပစ်
ခတ်သံကို ကြားလိုက်ရပါ တော့သည်။ ။

"ဒိုင်း ... ဒိုင်း ... ဒိုင်း"

ပွဲစလေပြီ။

အသီးသီး နေရာယူရင်း ဖြစ်စဉ်ကို စတင် ထောက်လှမ်းရတော့သည်

။

ကလေးငိုသံလည်း ပိုကြားလာရသည်။ ။

ရှေ့ပွိုင့်ဆီက သေနတ်ပစ်ခတ်သံများကြားရပြီး ပြန်လည် တိတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ ။

မကြာမီ ပွိုင့်ကတပ်စိတ်မှူး နောက်ပြန်ဆင်းလာရင်း အခြေအနေကို သတင်းလာပို့သည်။ ။

"ဟေး ... ပွိုင့်က တပ်စိတ်မှူးရေ။ ဘာဖြစ်လဲဗျ။ ရန်သူတွေ့လို့ လား ... "

"ရန်သူမတွေ့ဘူး ဗိုလ်ကြီး။ ဒီတောစပ်အဝင်မှာ ကလေးငိုသံကြားရတယ်။ မသင်္ကာစရာမို့ သတိနဲ့ ဆက်သွားနေတုန်း ကလေးချီထားတဲ့ အနီရောင် သင်တိုင်းအင်္ကျီနဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြတ်ပြေးသွားတယ်။ ဆက်တိုးရင်း ရှေ့မှာ သူ့ကို ထပ်တွေ့တယ်။ သူကရပ်ရင်း ရှေ့ကတောစပ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြနေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လည်း သူပြတဲ့ နေရာကိုမသင်္ကာလို့ သေချာတိုးကြတော့ လူသံသဲ့သဲ့ကြားရတယ်။ သူပြတဲ့ တောစပ်မှာ ရန်သူနှစ်ယောက် တွေ့လိုက်ရတယ်ဗျ။ ဒီကောင်တွေ ဆွဲမိုင်းဆွဲဖို့ စောင့်နေတာပဲ။ တစ်ယောက်တော့ ရလိုက်တယ်။ သေနတ်တော့ မရလိုက်ဘူး။ နောက်တစ်ယောက်က လွတ်သွားတယ်။ ဆွဲမိုင်းဆွဲမယ့်ပစ္စည်းတွေနဲ့ လက်ပစ်ဗုံးတစ်လုံး ရလိုက်တယ်။"

"အနီရောင်အင်္ကျီနဲ့ မိန်းမကရော ဘယ်ရောက်သွားလဲ"

"ကြည့်နေရင်း ပျောက်သွားတယ် ဗက"

"အင်း ...။ သူက တို့ ကို ကူညီလိုက်တာပဲ။ သူမပြရင် ဆက်တိုးမိရင် ဆွဲမိုင်းထိတော့မှာ ပဲ"

စစ်ကြောင်းမှူးက ဝင်ပြောလာပါသည်။ ။

"အေးကွာ ...။ သူက ဘယ်သူမှန်းတော့ မသိဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့ တပ်အ

ပေါ်ကို ကူညီချင်စိတ် ရှိတာ အမှန်ပဲပေါ့ကွာ။ စက်သမားရေ ဖြစ်စဉ်ကို ကြေးနန်းထွက်ဖို့ စီစဉ်ပါ။ ကြေးနန်းပို့ပြီးရင် ဆက်ထွက်မယ်။ ကညင်ဒုံ ကို ချီတက်ရမယ်"

စီစဉ်စရာရှိသည် များ စီစဉ်ပြီး ကညင်ဒုံစခန်းဆီသို့ ဆက်လက် ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။ ။

နောက်ရက်များ တွင် တော့ ကညင်ဒုံမှ ဝါးသိုးခိုစခန်းသို့ ပြန်ခဲ့ရပါသည်။ ။

ဤတစ်ကြိမ်တော့ ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ပေ။

ရှောရှောရှူရှူ အေးအေးဆေးဆေး ရောက်ခဲ့ပါတော့သည်။ ။

စခန်းရောက်ပြီး လုပ်စရာရှိတာ လုပ်အပြီးတွင် စခန်းရှေ့မှ ဈေးဆိုင်ကလေးသို့ ကျွန်တော်ထွက်ခဲ့ပါသည်။ ။

သစ်ငါးပင်၏ ထူးဆန်းမှုကို မေးမြန်းရန်၊ သို့တည်းမဟုတ် အနီရောင်သင်တိုင်းဝတ် ကလေးချီထားတဲ့ အမျိုးသမီး၏ အကြောင်းကို စုံစမ်းရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

ဖထီး၏ ဈေးဆိုင်တွင် ကော်ဖီတစ်ခွက်မှာ သောက်ရင်း စကားစမိပါတော့သည်။ ။

"ဖထီးရေ ...။ သစ်ငါးပင်ရဲ့ ထူးဆန်းမှုတွေကို ကျွန်တော်ကြုံခဲ့ရသဗျ။ ။ ငပွေးတွေ ဆွဲမိုင်းနဲ့ စောင့်နေကြတာ။ ထူးဆန်းတာက အနီရောင်သင်တိုင်းအင်္ကျီနဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်က ရန်သူနေရာကိုလည်း လက်ညှိုးထိုးပြတာပဲ။ ကလေးငိုသံလည်း ကြားခဲ့ရတယ်။ ပြီးတော့ ... အဲဒီမိန်းမ ပျောက်ကွယ် သွားတယ်။ ဘာတွေ ဆက်စပ်မှုရှိနေတာလဲ။ ဖထီး သိသလောက် ရှင်းပြပေးပါ"

ဖထီးက သက်ပြင်းငွေငွေကို ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူကွမ်းအစ်
ထဲမှ ယာကွမ်းတစ်ယာကို အသာယူကာ ပြင်ဆင်ရင်း ဝါးလိုက်ပြီး ပြော
လာပါတော့သည်။

"ဗိုလ်ကြီးတွေ့ခဲ့တာ ဒီရွာကနေ တောင်ယာလုပ်တဲ့ မဝါးခူပါ။ ကရင်
နာမည်ပေါ့။ သူက ကလေး အမေတစ်ယောက်ပါ။ သူ့ခင်ပွန်းက ငပွေး။
သူက ငပွေးလုပ်တာ မကြိုက်တော့ ကွဲသွားတာလေ။ သူက သစ်ငါးပင်
နားက တောင်ယာမှာ နေ့စဉ် အလုပ်လုပ်တယ်။
သူ့တောင်ယာတဲလေးမှာ ကလေးကို သိပ်ရင်း တောင်ယာစိုက်တယ်။
တစ်နေ့တော့ သူ့တောင်ယာတဲလေးကနေ သူပြန်မလာခဲ့ဘူး။ ညမှောင်
တော့ သူ့အမေက ရွာကလူတွေနဲ့ လိုက်ရှာတော့ သူ့အလောင်းကိုပဲ တွေ့
ရတော့တယ်။ ကလေးကိုပါ သတ်သွားကြတာ။ သူ့ကို မုဒိမ်းကျင့်တာ
လေ။ လက်ညှိမပေါ်ခဲ့ဘူး။

နောက်တော့ သူ့ကိုမုဒိမ်းကျင့်တာ သူ့ယောက်ျားနဲ့ မတည့်တဲ့ လူ
တွေပဲ။ တောထဲမှာ ဆိုတော့ တရားခံကို ဖမ်းလို့ လည်း မရဘူးလေ။ သူ့
အတွက် အမျှအတန်းဝေလည်း သူက မကျွတ်လွှတ်ရှာဘူးလေ။ နောက်
တော့ သူ့ကို မုဒိမ်းကျင့်တဲ့ သူကိုလည်း သူက ကုပ်ချိုးသတ်လိုက်သတဲ့ ။
သစ်ငါးပင် တစ်ဝိုက်ကို သူ အပိုင်စားရသွားတယ်။ ဒီနောက်တော့ သစ်
ငါးပင်တစ်ဝိုက်မှာ ရန်သူငပွေးတွေလာရင် သူအချက်ပေးတော့တာပါပဲ
။ ကလေးငိုသံတွေ ပေးတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ အရိပ်အယောင်ပြတယ်။
ကြောက်လန့်တဲ့ ဒေသခံတွေက သူ့အတွက် နတ်ကွန်းလေးတစ်ခု ဆောက်
ပေးခဲ့ကြတယ်။

သစ်ငါးပင်တစ်ဝိုက်မှာ မျက်စိလည် လမ်းမှားတဲ့ သူတွေက မဝါးခူကို
တိုင်တည်ပြီး အကူအညီ တောင်းတဲ့ အခါ လမ်းမှန်ကို ပြန်ရကြသတဲ့ ။

ရွာသားတွေကတော့ သူ့ကို သစ်ငါးပင်သခင်မလို့ ခေါ်ခဲ့ကြတယ်။ အခု ဗိုလ်ကြီးတို့ မြင်ခဲ့တာ မဝါးရဲ့ပဲဖြစ်မှာ ပါ။ သူသေခဲ့တာ ဆယ်နှစ်ပြည့် ရှော့မယ်။ အခုထိ သူက စစ်ကြောင်းတွေကို ကူညီပေးနေတုန်းပဲလေ။ အစွဲတွေ သိပ်သံဝေဂရစရာ ကောင်းတယ်"

ဖထီးက သူ့စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည် ။

ကျွန်တော်ပြန်ပြောရန် စကားဆွဲအနေမိသည် ။

ဪ ... မဝါးရဲ့။ သစ်ငါးပင်မှာ နေရင်း စစ်ကြောင်းတွေကို ကူညီ ပေးနေတာကိုး။

သနားစရာ ဘဝတွေပါပဲလေ။

ဖထီးအားနှုတ်ဆက်ရင်း ဝါးသိုးခိုစခန်းသို့ ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့ပါ သည် ။

စစ်ကြောင်းမှူးကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြမိခဲ့သည် ။

နောက်ရက်တွင် တော့ ဝါးသိုးခိုစခန်းရှေ့တွင် ရွာမှ ဘုန်းကြီးပင့် ကာ မဝါးရဲ့အတွက် အလှူတစ်ခုကို စစ်ကြောင်းမှူးဦးဆောင်၍ ပြုလုပ် ပေးခဲ့ပါသည် ။

နောက်ရက်တွေမှာ တော့ ကတိုင်တိစခန်းသို့ ကျွန်တော်သို့ သွားခဲ့ရ ပါသည် ။

သစ်ငါးပင်ကအဖြတ်တွင် တော့ ဘာမှ ထူးခြားမှုမတွေ့ရပေ။

ဆက်ထွက်လာရင်း သစ်ငါးပင်အကျော်တွင် ကလေးငိုသံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရပါသည် ။

မဝါးရဲ့ နှုတ်ဆက်လေသလား။

နောက်တော့ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ။

ဖာပွန်ဒေသ၏ တောနက်ထဲတွင် တော့ ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်း
ကလေး၏ လှုပ်ရှားမှုကိုသာ တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။
နောက်ထပ်လည်း သစ်ငါးပင်တစ်ပိုင်မှာ ကလေးငိုသံ မဝါးခူ၏ အရိပ်
သဏ္ဌာန် မတွေ့ရတော့ပေ။

စစ်ဆင်ရေးထွက်ရင်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ခဲ့ရသည့်အတွက် ကျေ
နပ်မိပါတော့သည်။ ။

ဝါးသိုခိုရွာတွင် တော့ ယခုထက်တိုင် ထိုအကြောင်းကို
ပြောဆိုနေကြဆဲပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ။

သစ်ငါးပင်သခင်မ မဝါးခူ ကောင်းရာဘုံဘဝ ရောက်ပါစေ။

(ဖာပွန်ဒေသ စစ်ဆင်ရေးအမှတ်တရ)

(၃)

သစ်ငါးပင်ကိုကျော်တယ်ဆိုရင်ပဲ တချို့သစ်ပင်တွေမှာ ကြက်ခြေနီ
တိ လက္ခဏာတွေ တွေ့လာ ရတယ်သားရေ။

တောကလည်း ပိုနက်လာတော့တယ်။ ချီတက်မှုကလည်း ပိုသတိ
ထားလာရတယ်။

ရှေ့ပြေးတပ်နဲ့ ကိုက် ၂၀၀ လောက် အကွာကနေတော့ ပင်မတပ်က
ချီတက်လာပါတယ်။

ရှေ့ပြေးတပ်ဆိုတဲ့ အဖွဲ့ကလေးကနေ တိုးတိတ်စွာချဉ်းကပ်ရင်း ဖေဖေတို့ ချီတက်နေရင်း ဖေဖေတို့ ရှေ့က ချုံတစ်ခုအကွယ်ကနေ လူတစ်ယောက် ထွက်လာတယ်။

စွပ်ကျယ်အင်္ကျီနဲ့ ပုဆိုးခပ်တိုတိုနဲ့ လွယ်အိတ်ကလေးတစ်လုံး လွယ်လျက်သား။

သူကတော့နက်ထဲမှာ ရုတ်တရက် ဖေဖေတို့ ကိုတွေ့ရတော့ ကြောင်သွားပုံရတယ်။ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်တယ်။ သူ့ပုံက ဂနာမငြိမ်ဘူး။

ရှေ့ပြေးအဖွဲ့ရဲ့ သေနတ်တွေက သူ့ကို ချိန်ထားတယ်။

သူ့လွယ်အိတ်ကိုသူက နှိုက်ဖို့ ပြင်လိုက်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဖေဖေဘေးကနေ သေနတ်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရတယ်။

ကြည့်မိလိုက်တော့ တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက် ဖေဖေတပ်စုကပေါ့။ ချုံအကွယ်ကလူရဲ့ နဖူးဆီကို ကျည်က တည့်တည့်မှန်တယ်။ ကိုက်သုံးဆယ်လောက်အကွာကို MA 1 နဲ့ သူထိအောင် ပစ်လိုက်တယ်။

လဲကျနေသူရဲ့ လွယ်အိတ်ထဲက ငွေရောင်ပစ္စတိုတစ်လက်၊ လက်ပစ်ဗုံး ၂ လုံးနဲ့ အတူ ဆက်ကြေး ကောက်လို့ ရလာတဲ့ ငွေတွေ တွေ့ရတယ်သား။

ချုံထဲမှာ တော့ မိုင်းထောင်မယ့် ပစ္စည်းအစုံအလင်နဲ့ လေ။ ရှေ့ပြေးအဖွဲ့က ဒီလူကို တွေ့တွေ့ချင်း ပစ်မရဘူးလေ သားရယ်။ သူက အရပ်ဝတ်နဲ့ လေ။ အရပ်သားကို ပစ်မိရင်လည်း ...။

သားသိပါတယ်။ ဖေဖေတို့ ဘဝက ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်တွေ။

ထားပါလေ ...။ ရန်သူလည်း ရပြီလေ။ ဖာပွန်ဒေသရဲ့ ပထမဆုံးအောင်ပွဲဆိုလည်း မမှားပါဘူး။

ရန်သူနဖူးကိုပစ်လိုက်တဲ့ ရှေ့ပြေးတပ်စုက တပ်ကြပ်ကြီးကိုတော့ ဖေဖေတို့ တပ်ရင်းက နာမည်တစ်ခု ပေးလိုက်တယ်။ တပ်ကြပ်ကြီး "စ နိုက်ပါ မြင့်အောင်" လို့ ပေါ့ သားရယ် ...။

ဒါက သားသားသိချင်နေတဲ့ စနိုက်ပါတစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်အပြန်ဇာ တ်လမ်းရဲ့ အစပေါ့ကွယ် ...။

(၄)

ဆက်ပြောရရင်တော့ သားရယ် ...။

ရှေ့ပြေးတပ်စုကနေ ရန်သူကိုပစ်လိုက်တဲ့ စစ်သည် နာမည်က တပ်ကြပ်ကြီး မြင့်အောင်တဲ့ ကွ။

သမ္မတ ၂၁ စနိုက်ပါဆိုတဲ့ နာမည်အပြင် တစ်ချက်နှစ်ကောင် တောကွဲကြီး မြင့်အောင်ဆိုတဲ့ နာမည် တစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ်လေ။

လူကအညာသား အရပ်ကခပ်ပုပု။ အသက်က ၄၀ ကျော်လောက် တို က်ရည်ခိုက်ရည်ကတော့ ကောင်းသလား မမေးနဲ့ ။ သူကအမြဲ စစ်ကြော င်း ၂ပဲလေ။ စစ်ကြောင်း ၂ဆိုတာကလည်း သိတဲ့ အတိုင်းလေ၊ ခြေထောက်မီးခိုးထွက်မတတ် ပတ်သွားနေရတဲ့ အမျိုး။

သားဖေဖေ ဗိုလ်သင်တန်းဆင်းကတည်းက သူနဲ့ တွဲခဲ့ရတာပေါ့ သားရာ ...။

၅ နှစ်လောက် အတူတူပဲ။ လက်လည်း သိပ်ဖြောင့်တဲ့ သူ။ တော်သ

လား မမေးနဲ့ ။ ဖာပွန်ဝှင်၊ ဘော်စဲခိုဝှင်တွေမှာ သိပ်အားကိုးရတဲ့ သူ
သားရဲ့ ...။

ဘူဇာခီ၊ ဘောကလိ၊ မော်ဖားသူ၊ သက္ကာယဘက်လည်း သူပစ်ခဲ့တဲ့
ရန်သူ မနည်းဘူး။ လက်သိပ် ဖြောင့်တယ်၊ စိတ်ငြိမ်တယ်။

သူ့သေနတ်က MA3 မဟုတ်ဘူး သားရဲ့ ။ သူ့အဆင့်နဲ့ ကိုင်ရမှာ က
တော့ MA3 ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ MA3 ဆိုတာက ခေါက်ဒင်နဲ့ သားရေ ...။

လက်ဖြောင့်သေနတ်သမား တစ်ယောက်အဖို့ စိတ်ကြိုက်သေနတ်ပ
စ်ဖို့ အတွက် သူ့သေနတ်ဒင်က သိပ်မတည်ငြိမ်ဘူး။

ဒါကြောင့် သူ ရှေ့တန်းထွက်တိုင်း MA1 သေနတ်ကို ခွင့်တောင်းပြီး
ကိုင်ခဲ့တယ်ကွာ။

သူ့သေနတ်က အမြဲတမ်း Zeroing တင်ထားတာ။

သား ... နားလည်အောင် အလွယ်ပြောရရင် သေချာ ချိန်သားမှန်တ
င်ထားတဲ့ သေနတ်မျိုးလေ။ အားရင် သေနတ်တိုက်တယ်၊ အမဲပစ်တယ်၊
တောလိုက်တယ်။

စဆရထွက်ရင်လည်း သူက ပွိုင့်က အမြဲလိုက်တယ်။ လေးကေဝှင်
ဘက်မှာ ဝင်တဲ့ အချိန်မှာ အဲဒီ "တစ်ချက်နှစ်ကောင် တောကျွဲကြီး မြင့်
အောင်" ဆိုတဲ့ နာမည်ရခဲ့တယ်။

ဖြစ်ပုံက ဒီလိုသားရဲ့ ။ မိုးတွေသိပ်ရွာနေတဲ့ နေ့တစ်နေ့ပေါ့။

ကာမဲရွာလေးကအဖြတ်မှာ ဖေဖေတို့ ကို ရွာလူကြီးသူကြီးဖထီးက
သူ့ရွာကလူနာကို ဆေးကုသပေးဖို့ လာပြောလာပါတယ်။

စစ်ကြောင်းမှူးကလည်း ပါလာတဲ့ ဆေးတပ်ကြပ်ကို ကုသခိုင်းဖို့ လူ

နာ သွားကြည့်စေခဲ့တယ်။

လူနာကတော့ တောလိုက်မုဆိုးတစ်ယောက်ပဲ သားရေ ...။ တူမီး
သေနတ်တွေကိုင်တယ်။ နာမည်ကြီးမုဆိုးလို့ ပြောတာပဲ။ အခုတော့
ဒီရွာမှာ နေ၊ မနေ မသိတော့ဘူး။

သူက လေးကေတစ်ဝိုက် အမဲပစ်ထွက်တယ်။ အခုတော့ သူ့သေနတ်
အတွက် ယမ်းထောင်းရင်း ပေါက်ကွဲခဲ့တာ ပြောရရင် မီးလောင်ဒဏ်ရာ
မိုင်းထိသလိုပေါ့ကွယ်။

ပါလာတဲ့ ဆေးတွေထိုးပေး၊ ပတ်တီးစည်းပေးရင်း ကုသလေးလိုက်
တယ်။ သူသိပ်ကျေးဇူးတင်တာပေါ့ သားရာ ...။

အဲဒီလိုနဲ့ ဖေဖေတို့ လည်း သွားလိုက်၊ လာလိုက်နဲ့ သူတို့ ရွာရောက်
တိုင်း ဆေးဝင်ဝင်ကုပေးခဲ့တယ်။ သူကလည်း သိပ်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတ
ယ်။

ဒီအချိန်တုန်းက ဖေဖေတပ်ရင်းက ကြသောင်းဆိပ်မှာ တာဝန်ကျတ
ယ်။ ဖေဖေတို့ ကတော့ လေးကေပိန္နဲတောတစ်ဝိုက် လှုပ်ရှားပေါ့။
အချိန်ကြာလာတာနဲ့ အမျှ တပ်မတော်ရဲ့ သဘောထားအမှန်ကို သိပြီး မု
ဆိုးက ဖေဖေတို့ ကို ယုံကြည်လာတယ်။

သူရသမျှ ရန်သူသတင်းတွေ ပြောပြလာတယ်။
သူပေးသမျှမှန်တာများ တယ်။ ဖေဖေတို့ လည်း သူ့ကိုတတ်နိုင်သလော
က် အပြန်အလှန် ကူညီပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ ကျုံထော်ကြီး၊ ကျုံထော်လေးရွာဘက်မှာ ရန်သူဝင်ပြီး
ဆက်ကြေးကောက်သွားလို့ အထက်က လိုက်ရှင်းခိုင်းတယ်။

ကာမဲရွာဘက်က ပတ်သွားရတယ်။ မုဆိုးက သတင်းတစ်ခုပေးလာ

တယ် သားရေ ...။

သူပြောတာကတော့ ကာမရွာအစွန်က ရန်သူတစ်ယောက်ရဲ့ မိန်းမ အိမ်ရှိတယ်။ အဲဒီရန်သူကလည်း တပ်ကြပ်အဆင့်တဲ့ ။ သူက စနေ၊ တနင်္ဂနွေလိုနေ့မျိုးဆို သူ့မိန်းမဆီ အလည်ပြန်တယ်။ တစ်ည အိပ်တယ်။ နောက်တစ်နေ့မှ ပြန်တယ်လို့ မုဆိုးက အသေအချာ သတင်းပေးလာတယ်။

သဘောက ကင်းပုန်းသေချာဝပ်ရင် ရန်သူတပ်ကြပ်ကို ဖမ်းနိုင်မယ်။ အရှင်မိနိုင်တယ်။ သတင်း ရနိုင်တယ်ပေါ့။

စစ်ကြောင်းမှူးကိုတင်ပြရင်း ဖေဖေတို့ ဆက်ထွက်ခဲ့တယ်။ ဒုံသမိ ချောင်းကို ချောင်းကူးကြီးတွေနဲ့ ကူးဖြတ်ကြရတယ်။ ကျုံ့ထော်ရွာရောက်တော့ ရန်သူသတင်းက ပျောက်နေပြန်တယ်။

ဆက်ကြေးကောက်သွားတယ်။ တောင်ပေါ်က ဆင်းလာတယ်။ ဒီလောက်ပဲသတင်းရနေတယ်။ ရွာဥက္ကဋ္ဌက ခေါင်းမာတယ်။ သတင်းထွက်မလာဘူးလေ။

ဘယ်လိုမေးမေးမရဘူး။ မရတဲ့ အဆုံး စစ်ကြောင်း ပြန်ထွက်သွားသလိုနဲ့ ရွာနဲ့ မနီးမဝေးကတောထဲမှာ စခန်းချပြီး စနေနေ့ညဘက် ရန်သူ့မိန်းမအိမ်ကို ရန်သူ့အလာကို စောင့်ဆိုင်းရင်း ကင်းပုန်းဝပ်ခဲ့ရတယ်။

အမှန်က ကင်းပုန်းဝပ်ရမှာ က ဖေဖေရဲ့ တာဝန် မဟုတ်ဘူး ကွဲ့။
ဖေဖေက စစ်ကြောင်း ၁၀ လေ။ ကင်းပုန်းအဖွဲ့က ဦးစီးအရာရှိလိုက်ရမ
ယ့် ညီငယ်က ချောင်းဆိုးနေတယ်။ သူလိုက်လို့ မရဘူး။ အသံလုံခြုံမှု မ
ရှိဘူးလေ။

ဒီလိုနဲ့ သူ့အစား ကင်းပုန်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဖေဖေ
လိုက်သွားခဲ့ရတယ်။

ခြင်ကကိုက်၊ မိုးလေကည်း တဖြောက်ဖြောက်နဲ့ ပေါ့။ ရွာအစွန်ကို ဝ
င်တဲ့ တောင်တွေဘက်က လမ်းဘေးမှာ တကကမြင့်အောင်ရယ်၊ ဖေဖေ
ရယ်၊ အခြားစစ်သည် (၃)ယောက် စောင့်ဆိုင်းနေတယ်။ အချိန်ကလည်း
တဖြည်းဖြည်း မှောင်လာတယ်လေ။

ဖြုတ်ကိုက်၊ ခြင်ကိုက်၊ မိုးစိုခံရင်း စောင့်နေကြရတယ်။ မိုးကလည်း
ရွာနေတယ်။ ဖေဖေတို့ လည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်ရင်း ညနက်
လာတော့ ဒေါနမြေက အေးလာတယ်။

သိပ်မကြာပါဘူး။ အဝေးဆီက လေထုထဲမှာ ဆေးရွက်ကြီးနဲ့ ရလာ
တယ်။ ရန်သူငုံလေ့ရှိတဲ့ ဆေးရွက်ကြီး အနံ့မျိုးလေ သားရေ ...။
သိပ်မကြာဘူး ခြေသံသဲ့သဲ့ကြားရတယ်။

မှောင်ရီဝိုးတဝါး အလင်းရောင်အောက်မှာ အဝေးဆီကနေ တစ်ရွေ့
ရွေ့နဲ့ လူ (၂)ယောက်လာနေတာ တွေ့ရတယ်။

ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ ဒီလိုမငြိမ်းချမ်းတဲ့ အညိုရောင်အရပ်အဒေသမှာ
ဘယ်အရပ်သားမှ မသွားရဲပါဘူး။ တိုက်ပွဲကြီးငယ်တွေဖြစ် ရန်သူတွေ
ရော၊ ဖေဖေတို့ စစ်ကြောင်းတွေရော ဒီလောက်ထိ ချီတက်နေကြတာ
လေ။

မကြာခင်

အနီးရောက်လာတဲ့

ရှေ့ကလူဆီမှာ M22

တစ်လက်ကိုတွေ့ရတယ်။ နောက်လူကတော့ ရှေ့လူခြေလှမ်းအတိုင်း လိုက်လာနေတယ် (၂)ယောက်စလုံး မိုးကာခြုံထားတယ် သားရေ ...။

မကြာဘူး အနားရောက်လာတော့ ပစ်ဖို့ အချက်ပြလိုက်တော့ တပ်ကြပ်ကြီးဆီက ကျည်ဆန်ထွက် သွားသလို ဖေဖေလည်း ပစ်လိုက်တယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ တပ်ကြပ်ကြီးကျည်ဆန်က ရှေ့လူကိုတိုက် ရိုက်ထိမှန်သလို နောက်လူကိုတော့ အဲဒီတစ်ချက်ထဲကပဲ ထိမှန်သွားတယ်။

ရှေ့လူက လဲကျသွားတယ်။ နောက်လူကတော့ မသေသေးဘူး။ ခူးထောက်ကျသွားတယ်။ နောက်လူက သေနတ် မပါဘူးဗျ။

အရှင်လိုချင်တာမို့ နောက်လူလက်ဆီကို ထပ်ပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အနီးကပ်သွားပြီး အရှင်ဖမ်းခဲ့တယ်။

အရှင်မိတဲ့ တစ်ယောက်က ရန်သူ့တပ်သားသစ်ပါတဲ့ ။

ရှေ့က သေသွားတဲ့ သူကတော့ ဖေဖေစောင့်နေတဲ့ ရန်သူ့တပ်ကြပ်တစ်ယောက်ပဲ။ M22 တစ်လက်ရတယ်။ ရန်သူ့အမာခံစာရင်း ရတယ်။

အရှင်မိတဲ့ သူကိုတော့ ဆေးကုပေးပြီး တပ်မကတစ်ဆင့် တိုင်းကိုလွှဲပေးလိုက်တယ်။ နောက်တော့ အရှင်မိတဲ့ ရန်သူ့ကို ဘာလုပ်တယ်၊ ကျန်တာ ဘာဆက်ဖြစ်လဲ မသိတော့ဘူး။

ဖေဖေတို့ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်တယ်။ တပ်ကြပ်ကြီး မြင့်အောင်လည်း "တစ်ချက်နှစ်ကောင် တောကျွဲကြီး မြင့်အောင်" ဆိုတဲ့ နာမည်ကို ရလိုက်တယ်။ တောကျွဲကြီးဆိုတာက တပ်ကြပ်ကြီးကို အမည် ဂုဏ်ခေါ်တာပါ။

ဖေဖေကတော့ "လေးကေ စနိုက်ပါ" လို့ သီးသန့် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ပါတယ်။
သိပ်တော်တဲ့ သူတစ်ယောက်ပါ သားရေ ...။

(၆)

အခုလည်း ဖာပွန်အတက်မှာ တင် သူပစ်ချက်နဲ့ ရန်သူတစ်ယောက်
ရခဲ့ပြီလေ။

သူ့ကို စစ်ကြောင်းမှူးက ပွိုင့်အစား စစ်ကြောင်းရုံးမှာ ခေါ်ယူနေရာ
ပေးခဲ့တယ်။ ဖေဖေတို့ ချီတက်ရတဲ့ နေရာက ကတိုင်တိဗျူဟာ ဆိုတဲ့
နေရာအထိပဲလေ။ ကတိုင်တိဆိုတာက ရွာကြီးတစ်ခု သားရေ ...။

ဈေးဆိုင်တွေ ဘာတွေနဲ့ ။ ဖာပွန်ကနေဆင်းရင် ကားတွေ တစ်ထော
က် နားကြတဲ့ နေရာပေါ့ ...။

ဒီဗျူဟာမှ ဗျူဟာမှူးရဲ့ အမိန့်ကို နာခံရင်း ကတိုင်တိ - ကမမောင်း
လမ်းကြောင်း လုံခြုံရေး၊ စစ်ကြောင်းအဖြစ် ဖေဖေတို့ တာဝန်ယူခဲ့ရ
တော့တယ်။

အတော်ဝေးတဲ့ လမ်းကြောင်းပဲ သားရေ။ ကြားမှာ တော့ ဝါးသိုခို၊
ရေပူ၊ ကညင်ဒုံ စတဲ့ စခန်းလေး တွေရှိတယ်။

ဒီနေရာမှာ အဓိကဖြစ်နေတာက ရေပူရွာပဲ သားရေ ...။

ဆက်ကြေး ခဏ၊ခဏ ကောက်ခံရလို့ ဖေဖေတို့ ရဲ့ အဓိကတာဝန်က
ဆက်ကြေးအဖွဲ့ကို ဖြိုခွဲဖို့ ဖြစ်လာတယ်။ ကျန်တာက ဒိုဇာလုံခြုံရေးတွေ

သင်တန်းသားပို့၊ ကြုံတွေ့လောက်ပါပဲ။

တစ်ခါတလေတော့ ဖာပွန်ဘဏ်က ငွေထုတ်တဲ့ ကားကို လမ်းကြောင်းလုံခြုံရေး ယူပေးရတယ်။ ရေပူစခန်းမှာ အခြေပြုရင်း ရေပူဝါးသိုခိုကြားမှာ ဖေဖေတို့ အဖွဲ့တွေခွဲရင်း တာဝန်ယူခဲ့ရတယ်။

အတော်နက်တဲ့ တောပဲ သားရေ ...။ တချို့နေရာမှာ တောင်ကြောတွေ ရှိတယ်။ ရာဘာခြံတွေလည်း အတော်တွေ့ရတယ်။ တစ်ခါတလေ ဝက်ဝံတွေတောင် ရတာတွေ ရှိတယ်။

မျောက်တွေတော့ အရများ တယ်။

ရေပူဘက်မှာ တော့ ရန်သူ့အမာခံ သတင်းပေးတစ်ယောက်ကိုပဲ မိခဲ့တယ်။ တိုက်ပွဲငယ် (၃)ကြိမ် ဖြစ်တယ်။ (၅)လလောက် လှုပ်ရှားရင်း ပြန်ရဖို့ သိပ်မလိုတဲ့ နေ့ကို ရောက်လာပါတော့တယ်။

ပြန်ရတော့မယ်ဆိုတော့ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့သားရေ ...။ အိမ်အတွက် ပစ္စည်းလေးတွေ ဝယ်ချင် ကြတာပေါ့။ ဖေဖေလား ... ဖေဖေက သားမေမေနဲ့ မတွေ့သေးဘူးလေ။ လစာရသမျှ သားသား ဘွားဘွားဆီ ပို့တာလည်း ပို့၊ မပို့တဲ့ အခါလည်း သောက်ရင်းစားရင်း ကုန်တာပေါ့ သားရယ် ..
.။

တပ်ကြပ်ကြီး မြင့်အောင်ကတော့ အိမ်ထောင်သည် ပေါ့သားရေ ...။

သူ့မှာ (၉)နှစ်သားအရွယ် သားလေးတစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူ့ဇနီးရှိတယ်။ သူတို့ အတွက် ရှေ့တန်းအပြန်မှာ တပ်ကြပ်ကြီး မြင့်အောင်က သစ်ခွတွေ ခူးချင်တယ်။

တောကောင် အသားတွေလည်း ရသလောက် သယ်သွားချင်တယ်။ ဒါကြောင့် သူတပ်စုမှူး ဖေဖေဆီမှာ ခွင့်တောင်းပြီး ရေပူစခန်းနားက

ရေပူချောင်းကြောတစ်လျှောက် မျောက်တွေပေါ်တဲ့ နေရာ တွေဆီ သူ
တောကောင်ပစ်ထွက်ခဲ့တော့တယ်လေ။ ရေကြည်ကြည်လေးတွေနဲ့
ကျောက်စရစ်တွေပေါ်ရာ ချောင်းကလေးပေါ့ သားရယ် ...။

ဒီမှာ ပဲ သိပ်ထူးဆန်းတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေး စခဲ့တော့တယ် သားရေ ...

။

(၇)

ဆက်ပြောရရင် တပ်ကြပ်ကြီးမြင့်အောင်က သူနေ့လယ်စာကိုပါ ထု
တ်ယူလာတာ သားရဲ့ ...။ ပလိုင်းတစ်လုံးထဲမှာ ထမင်းတစ်ထုပ်ကို ထု
တ်ယူလာခဲ့တယ်။

မျောက်ပစ်တာကလည်း မလွယ်ဘူး သားရဲ့ ...။ သူတို့ ကျက်စားရာ
နေရာသိရသလို၊ သူတို့ နေထိုင်လေ့ရှိတဲ့ အပင်ကိုလည်း မှတ်သားထား
ရတယ်။

မျောက်တစ်အုပ်မှာ မျောက်ကင်းသမားဆိုတာလည်း ရှိတယ်။ သား
သားကို ဖေဖေထိုင်ပြီး ပုခက်လွှဲဖို့ စောင့်ပေးသလိုပေါ့။ သူတို့ မျောက်တစ်
ဖွဲ့မှာ လည်း မုဆိုးတွေအလာကို ကင်းစောင့်တဲ့ မျောက်တစ်ကောင်ရှိ
သတဲ့ ။

ဖေဖေလည်း ဝါရင့်မုဆိုးကြီးမဟုတ်တော့ ဗဟု သုတအနေနဲ့ ကြားခဲ့
ဖူးတာပါသားရေ ...။ မျောက်ကင်းသမားနဲ့ နဖူးတွေ ခူးတွေ တော့ မကြုံ
ခဲ့ရဘူးလေ။

မျောက်တစ်အုပ်မှာ ပါတဲ့ မျောက်ကင်းသမားကလည်း အရပ်ရှစ်မျက်နှာကို အသေအချာ မကြည့် နိုင်ဘူးလေ။ သူ့မျက်နှာမူတဲ့ ဘက်ပဲ အဓိကထား ကြည့်နိုင်သတဲ့ ။

သူ့အလစ်မှာ ပစ်နိုင်ရင် ရပြီပေါ့။ ဒါကြောင့်လည်း တပ်ကြပ်ကြီးက ထမင်းစားဖို့ ထက် မျောက်ရဖို့ ဦးစားပေးပြီး အလျင်အမြန် တောတိုးခဲ့တော့တာလေ။ လျှောက်လာရင်းနဲ့ ပဲ တောက နက်သထက် နက် လာခဲ့တယ်။

ဝါးရုံပင်တွေက ထူထပ်လာတယ်။ လမ်းက စိုစွတ်လာသလို ချောက်ကမ်းပါးတွေ တောင်စောင်းတွေလည်း သူဖြတ်ကျော်ခဲ့ရတယ်။ တောကြက်တွေ၊ ယုန်တွေတွေ့ပေမယ့် သူမပစ်ခဲ့ပါဘူး။

ခပ်ဝေးဝေးက ချေဟောက်သံ၊ ချောင်းရေစီးသံ တစ်ချက်တစ်ချက်ဝါးပင်တွေကို လေတိုးသံတွေ ကြားနေရတယ်။ တောနက်ထဲမှာ သူတစ်ယောက်တည်းပဲလေ။ ချောက်ချားစရာပေါ့ သားရယ် . .။

မိုးစက်ကလေးတွေကလည်း တဖွဲဖွဲကျနေတယ်။ သူ လျှောက်လာရင်း ရဟန်းတစ်ပါးရဲ့ ရုပ်တု ပုံစံကို ချုံ၊ နွယ်တွေကြားမှာ တွေ့မိတယ်။ အရုပ်က ရေညှိတက်နေပြီ။

ထူးဆန်းတာပေါ့။ တောကြီးမျက်မည်းထဲမှာ ရုပ်တုတွေ့တာလေ။ သူလည်း သေချာကြည့်မိတော့ ရှေးလက်ရာ ရုပ်တုမျိုးဆိုပဲ သားရေ ...။ ထူးဆန်းတာက ရုပ်တုရဲ့ မျက်လုံးတော်က အတော်အသက်ဝင်တယ်။

ကြည်လင်နေသတဲ့ ။ သူလည်း ကြည်ညိုမိတာနဲ့ သူ့ပါလာတဲ့ နေ့လယ်စာထမင်းကို ရုပ်တုရှေ့မှာ ကပ်မိတယ်။ ကပ်ပြီးတော့ သူ တောထဲ ဆက်တိုးခဲ့တော့တယ်။

ကညင်ပင်၊ အင်ပင် တခြားသော အပင်မျိုးစုံကြောင့် တောအုပ်က မှောင်မှိုက်နေတယ်။

မကြာခင်တော့ မျောက်တစ်အုပ်ရဲ့ ကွိုကွိုကွကွ အော်သံတွေကို တပ်ကြပ်ကြီး စတင်ကြားလိုက် ရတော့တယ်။ သူရှာနေတဲ့ အပင် ရောက်နေပြီပေါ့။

မောင်းတင်ပြီးသား သူ့သေနတ်ရဲ့ လုံခြုံရေးခလုတ်ကို အသာဖွင့်ရင်း အသံကြားရာဆီ ဖြည်းဖြည်း ဖွာချည်းကပ်ခဲ့တာပေါ့ သားရယ် ...။ ကွိုကွိုကွကွ အော်နေတဲ့ မျောက်အုပ်တစ်အုပ်ကို သူတွေ့ရတယ်။

ကံကောင်းချင်တော့ ကင်းသမားမျောက် မတွေ့ရဘူးလေ။ ကင်းငိုက်နေတာ ဖြစ်မယ်။ ဒါနဲ့ ပဲ အပင်နဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းအောက် ချုံအကွယ်ကနေ သူ့သေချာထိုင်ပြီး အကြီးဆုံး မျောက်ထီးကြီးကို ပစ်လိုက်တယ်။

သူ့သေနတ်သံ "ဒိုင်း" ကနဲအဆုံးမှာ အပင်ပေါ်က တခြားမျောက်တွေလန့်ပြေးကုန်တယ်။ တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ယောက်ယက်ခတ်ရပြီပေါ့သားရေ ... မျောက်က ကံကောင်းတော့ ရှုပ်ထိရင်း ပြုတ်ကျလာတယ်။ သေလောက်တဲ့ ဒဏ်ရာ မရပေမယ့် မထိနိုင်ဘူးလေ။

တပ်ကြပ်ကြီးကတော့ သေချာ လက်စသတ်ရအောင်ဆိုပြီး ပြုတ်ကျနေတဲ့ မျောက်ကြီးဆီကို သူ့ လက်စွဲတော် ဓားမြှောင်ကိုင်ရင်း ကပ်သွားခဲ့တာပေါ့ ...။

သူထင်တာက မျောက်ကြီးကို သူဓားနဲ့ သေအောင်ထိုးမယ်။ ပြီးရင် ရေပူစခန်းဆီ ထမ်းပြန်မယ်ပေါ့။ သူ့အကြံက ဒီလို ...။

လက်တွေ့မှာ တော့ သူ မျောက်ကြီးအနားအကပ်မှာ မြင်ရတာက သူ့ကိုသနားခံနေတဲ့ မျက်ဝန်း တွေနဲ့ ကြည့်နေတဲ့ မျောက်ကြီးရဲ့ မျက်နှာပဲကွဲ့။ မျောက်သားစားချင် မျောက်မျက်နှာမကြည့်နဲ့ လို့ ဆိုရိုး လည်း ရှိခဲ့တာပဲ သားရယ် ...။

အခုလည်း ဒဏ်ရာရမျောက်ကြီးရဲ့ မျက်လုံးအစုံက မျက်ရည်တွေကျရင်း တပ်ကြပ်ကြီး မြင့်အောင်ကို ကြည့်နေတော့တာပါပဲ။

ဒီအချိန်မှာ တော့ သူ့ခေါင်းပေါ်ကအပင်ပေါ်ကနေ မျောက်အော်သံ ထပ်ကြားရပြန်တယ်။ သူမော့ ကြည့်တော့ မျောက်မကြီးတစ်ကောင် မျောက်သားပေါက်ကလေးကိုချီရင်း သူ့ကို ငုံ့ကြည့်နေတယ်။

သေချာတာက ဒဏ်ရာက မျောက်ရဲ့ ဇနီးမယားနဲ့ သားကလေးဖြစ်ဟန်ရသတဲ့ ။ ကိုယ်လွတ်ရုန်း မပြေးတဲ့ မျောက်လင်မယားရဲ့ သံယောဇဉ်၊ မျောက်သားကလေးရဲ့ သနားစဖွယ်မျက်နှာလေးတွေကို ကြည့်ရင်း တပ်ကြပ်ကြီးမြင့်အောင် ရုတ်တရက် သတိရသွားတာက သူ့အိမ်အပြန်စောင့်မျှော်နေကြတဲ့ သူ့ဇနီးနဲ့ သူ့သားကလေးတို့ ကိုပါပဲ။

သူ့သာ မျောက်ကြီးနေရာမှာ ဆိုတဲ့ အတွေးက သူ့သေနတ်ကို အောက်ကို ကျသွားစေတယ်။ သူ ကျည်ရှင်းလိုက်တယ်။ သေနတ်ကိုထမ်းရင်း လာရာလမ်းကို ပြန်ခဲ့တော့ပြီလေ။

သူ့နောက်ပါးဆီမှာ တော့ ဒဏ်ရာရမျောက်ကြီးကို ဆင်းကယ်ပြီး ပွေ့ယူကာ အပင်ပေါ်ပြန်တက်ဖို့ ပြန်နေတဲ့ မျောက်သားအမိတွေ။ သူ့စ

ခန်းကို ပြန်ခဲ့ပြီပေါ့သားရယ် ...။

အလာတုန်းက တစ်နာရီမပြည့်တတ်တဲ့ ဒီခရီးက (၂)နာရီနီးပါးထိ တိုင် လမ်းစပျောက်နေခဲ့တယ်။ သူတောမှောက်ခဲ့ပြီလေ။ တောမှောက် တယ်ဆိုတာ တစ်ခုခု အမှားအယွင်းရှိလို့ မျက်စိလည် လမ်းမှားတာကို ပြောတာပါသားရေ ...။

လမ်းကမှားရတဲ့ အထဲ သူ့အတွက်ကံဆိုးတာက ရှေ့တောင်ကြောက နေ သူ့ဆီ တစ်ဟု န်ထိုးပြေး ဝင်လာတဲ့ တောဝတ်အုပ်ပါပဲလေ။

(၉)

သူ သေနတ်နဲ့ လှမ်းပစ်သေးတယ်။ အနည်းငယ်ဝေးတော့ ကျည်က ထိချက်မမှန်ဘူး။ ထိတဲ့ တောဝက်ထိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျန်တောဝက်တွေ က သူ့ဆီပြေး လာပြီလေ။ ဒီလိုနဲ့ သူလှည့်ပြေးရတော့တယ်။

ပြေးရင်း သူ့ရှေ့မှာ ချောက်ကမ်းပါးကြီးခံနေပြီး လျှိုစောင်းဆိုပါ တော့ သားရယ် ...။ အောက်က ဝါးရုံပင်ထိပ်ဖျားကို ခပ်သေးသေး မြင်ရ လောက်တဲ့ အထိနက်တဲ့ လျှိုစောင်းကြီး ...။

သူနဲ့ တောဝက်အုပ်ကြားမှာ က ကျောက်ကမူကလေးတစ်ခု ခံနေတယ်။ တောဝက်အုပ်ကလည်း သူ့ဆီ ဒေါသတကြီး ပြေးဝင် လာပြီလေ။

ဒီလိုအချိန်မှာ ပဲ ကမူလေးဆီကနေ အသံတစ်ခု ထွက်လာပါတော့ တယ်။

"ဟိတ် ... " ဆိုပြီး အောင်မြင်ခန့်ညားတဲ့ အသံတစ်သံပေါ့ ...။

သူ့ဆီပြေးဝင်လာတဲ့ တောဝက်အုပ်အဖို့ မီးကို ရေနဲ့ ပက်လိုက်သလို နောက်ကို ဝရန်းသုန်းကား ပြန်ပြေးပြီလေ။

သူ အံ့ဩတကြီး ကြည့်နေစဉ်မှာ ပဲ ကမူလေးဆီက တိုးထွက်လာတဲ့ လက်တစ်ဖက်ကို တွေ့ရတယ်။ သူထင်တာက သူ့ဆီ မကောင်းဆိုးရွား တွေ လာပြီ ထင်တာလေ။

သူကြောက်လန့်ပြီး နောက်ကို ဆုတ်ရင်းဆုတ်ရင်း လျှိုစောင်းကနေ အောက်ကို သူပြုတ်ကျသွား ပါတော့တယ်။ အေးကနဲ လေဟာနယ်ရဲ့ အထိအတွေ့၊ အပေါ်ဘက်လျှိုစောင်းဆီက အညှိရောင်အရိပ် တစ်ခု သူ့အောက်ဆီက ဝါးရုံပင်ကိုင်းတွေရဲ့ ထိတွေ့မှုတွေနဲ့ အတူ သူ့အာရုံကလည်း မှောင်မိုက်သွားခဲ့ရပြီပေါ့ သားရယ် ...။

(၁၀)

သူ အတော်လေး သတိလစ်သွားခဲ့တယ် သားရေ ...။ သတိရတော့ သူရောက်နေတာ ကျောက်ဂူလို ဘာလိုလို တစ်ခုထဲမှာ ...။

နွေးထွေးပြီး အလင်းရောင်တော့ ရနေတယ်။ သူ ... အိပ်နေတာက ကျောက်သားနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ခုတင်တစ်ခုလိုပေါ့မှာ ပဲ ...။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်က ကျိုးပဲ့တာတော့ မရှိဘူး။ နာကျင်မှုတော့ ရှိနေတုန်းပဲ။ ချောက်က အတော်နက်တာကိုး။ သူ့ဘေးမှာ သစ်သီးတွေထည့်ထား

တဲ့ ဝါးခြင်းလေးတစ်ခုလည်း တွေ့နေရတယ်။

အချိန်က ညနေစောင်းလှပြီ။ သူ ချောက်ထဲကျခဲ့တာက နေ့လယ်က ဆိုတော့ သူ အချိန်အတော် ကြာ သတိလစ်ခဲ့တာပေါ့။ ကျောက်နံရံဆီမှ သူ့သေနတ်ကို ထောင်ထားတာ တွေ့ရတယ်။

သူ အတော်ကျေနပ်သွားတယ်။ သေနတ်က မပျောက်တော့ သူအား တက်မိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ထောင့်နဲ့ နဲ့ နဲ့ နံရံဆီသွားရင်း သူ့သေနတ်ကို ယူမိ တော့တာပေါ့။

သေနတ်က အကောင်းပကတိပါပဲ။ ဘေးမှာ လည်း သူ့ Equipment နဲ့ ပလိုင်းလေးတွေ့ရတယ်။ သေနတ်က ကျည်ကပ်တပ်လျက်သားပဲ။ သူပြန်ရတော့မယ်လေ။

သူ့ကိုကယ်တာ ဘယ်သူမှန်းမသိပေမဲ့ သူ့စခန်းဆီ သူပြန်သင့်ပြီလေ ။ တော်ကြာ လက်နက်နဲ့ ခွင့်မဲ့ပျက်ကွက်မှု ဖြစ်တော့မယ် သားရေ ...။ သေနတ်ကို သူ အသင့်အနေအထား ကိုင်လိုက်တယ်။ Equipment ကို ပတ်တယ် ပလိုင်းလွယ်ထားတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ဂူအရှေ့ဘက်ဆီကနေ တစ်စုံတစ်ခုက ဝင်လာပါတော့ တယ်။ ခြေသံက တိတ်ဆိတ်နေပေမယ့် တပ်ကြပ်ကြီးမြင့်အောင်က ကြားဖြစ်အောင် ကြားလိုက်တယ် သားရေ ...။

သူတွေ့လိုက်ရတာ အမည်းရောင်အမွေးတွေနဲ့ ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်။ ရင်ဘတ်မှာ က အဖြူရောင်အကွက် နှစ်ကွက်နဲ့ ။ အကောင်ထွားထွား လက်သည်းကထက်နေတဲ့ ပုံနဲ့ သူ့ဆီဝင်လာပါတယ်။

သူ သေနတ်နဲ့ ချိန်ရင်း ပစ်ကွင်းကောင်းကိုစောင့်ရင်း ငြိမ်သက်နေ

တယ်။ ခက်တာက သူ့သေနတ်ကျည်က ဝက်ဝံကိုသေစေနိုင်တဲ့ ကျည်ဆန် မဟုတ်ဘူး ။ ယမ်းအားက သိပ်မပြင်းဘူး။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရရုံရယ်ပေါ့ သားရယ် ...။

ဒါပေမဲ့ မပစ်လို့ မှ မရတာ။ သူ့သေချာချိန်ပြီး ပထမကျည်တစ်တောင့်ကို စပစ်လိုက်ရ တော့တယ်။

(၁၁)

သေနတ်သံက ဒိုင်းဆိုတဲ့ အသံအစား ကျည်ဆန်ရဲ့ ဖင်ပိုင်းကို ကျည်ရိုက်တံ လာရိုက်တဲ့ အသံ ချောက်ကနဲကြားလိုက်ရသတဲ့ ။ သူ့ကျည်အပြီလေ။ အထင်နဲ့ အမြင် တခြားစီပဲပေါ့။

ဝက်ဝံကြီးကလည်း တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်ရင်း သူ့ဆီ လာနေတော့တယ်။ ဂျမ်းဖြစ်သွားတဲ့ ကျည်ကို ရှင်းလင်းဖို့ ကျည်ရှင်းခြင်း သင်ခန်းစာ အတိုင်း ဖွင့်၊ စစ်၊ ဆွဲ၊ လွှတ် စတာတွေ လုပ်ရတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဒုတိယကျည်ကို ထပ်ပစ်တယ်။ ကျည်မထွက်ပြန်ဘူးလေ။ သူလည်း ချွေးပြန်စပြု လာပြီလေ။ ပစ်မရရင် ဝက်ဝံကုတ်တာ သူခံရပြီလေ။ ဝက်ဝံက သူ့အနားရောက်တော့ ခြေလှမ်းက ပိုသွက်လာတယ်။

သူ့သေနတ်မောင်းကို ထပ်ဆွဲတယ်။ ချောက် ... ချောက် ... ချောက် ကလွဲပြီး ကျည်ဆန်မထွက် ဘူးလေ သားရေ။ ဝက်ဝံက သူ့အနားရောက် လာပြီ။ ဒီအချိန်မှာ တောဝက်တွေနဲ့ တွေ့တုန်းက ကြားရသလို .

..။

"နောက်ဆုတ် ... ဖြူကြီး" ဆိုတဲ့ အသံကို ကြားရပြန်တော့တယ်။

လှမ်းနေတဲ့ ဝက်ဝံခြေလှမ်းတွေ ရပ်သွားတယ်။ ဂူထဲကို ဝင်လာတာ
က မြင့်မားတဲ့ အရပ်၊ အညိုရောင် သင်္ကန်းနဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါးပဲ။ ထူး
ဆန်းတာက သူ့ဆွမ်းကပ်ခဲ့တဲ့ ရုပ်တုနဲ့ တစ်ပုံစံတည်းပဲလေ။

ဆရာတော်က သက်တော်ကြီးရင့်နေပုံပါပဲ။ သူဝင်လာတာနဲ့ လမ်း
လျှောက်နေတဲ့ ဝက်ဝံက ဘေးကို ဖယ်ပေးတယ်။ လက်နှစ်ဖက်ကိုတုပ်
လို့ ဝပ်နေတဲ့ ပုံစံပါပဲ။

တပ်ကြပ်ကြီးလည်း သေနတ်ချရင်း ရှိခိုးမိတော့တာပေါ့။

တပ်ကြပ်ကြီး ကန်တော့ပြီးတော့လည်း ပြောမိတော့တယ်။

"ကျေးဇူးကြီးမားတော်မူပါတယ် အရှင်ဘုရား။ တပည့်တော်ကို ဝက်
ဝံကုတ်ခံရတော့မလို သီသီလေးပဲ လိုတော့တယ်ဘုရား"

ဆရာတော်က မိန့်ကြားလာတယ်။

"ဒကာကြီးက သေကံမရောက်သေးလို့ ချောက်ထဲကျတာတောင် မ
သေခဲ့တာပါ။ တောဝက်တွေ လိုက်ခံရ၊ ဝက်ဝံတွေ ခြောက်လှန့်တာ ခံရ
တာကတော့ ဒကာကြီးက မျောက်တစ်ကောင်ကို ပစ်ခဲ့မိတာကိုး။ လူ့သ
က်တမ်းက တိုတိုလေးပါ ဒကာကြီး။ ကိုယ့်အသက်ရှင်ဖို့ အတွက်
တစ်ပါးသူကို သတ်ဖြတ်ပြီး အသက်မဆက်ချင်ပါနဲ့ ။ နောက်ကို တော
လိုက်တာတွေ အကောင်ပစ်တာတွေ ရှောင်ကြဉ်ပါ ... "

"အရက်သေစာ သောက်စား ပျော်ပါးတာလည်း ဆင်ခြင်ပါ။ အချိန်လည်း လင့်နေပြီ။ စခန်းဆီ ပြန်သင့်ပြီ။ ဆရာတော်တောင်းတဲ့ ကတိစကားကို ဒကာကြီး တည်နိုင်ပါ့မလား"

ဆရာတော်က ပြောတဲ့ စကားအဆုံးတော့ တပ်ကြပ်ကြီးလည်း ...။

"တည်နိုင်ပါတယ်ဘုရား ...။ တပည့်တော် ကတိပေးပါတယ်" လို့ ပြောသတဲ့ သားရေ ...။

ဆရာတော်က အားရတဲ့ မျက်နှာတဲ့ ပြုံးတော်မူရင်း သူ့လက်ဝါးကို ဖြန့်လိုက်ပါတော့တယ်။

တပ်ကြပ်ကြီးလည်း ကြည့်နေရင်း ဆရာတော်လက်ဝါးပေါ်မှာ ပေါ်လာတာက ဝါးနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ ပုတီးတစ်ကုံးပဲ။ အရောင်က အဝါရောင် ခပ်ဖျော့ဖျော့။ မာကျောပြီး ထွင်းထုထားတဲ့ ရှေးလက်ရာမျိုးပဲ သားရေ ...။

ပုတီးကို ဆရာတော်ကကိုင်ပြီး တပ်ကြပ်ကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းပေါ်ကနေ စွပ်ချလိုက်သတဲ့ ။ ပြီးတော့ ...။

"ဒကာကြီး ... ဟောဟိုကျောက်ခုတင်ပေါ်က ရေခွက်ကိုသောက်ပါ။ ပြီးရင် ... ဒကာကြီးထွက်မဲ့ ဂူပေါက်ဘေးက နွယ်ပင်က သစ်ရွက်ကို ဝါးလိုက်ပါ။ ပြီးရင် ... ဂူရှေ့တည့်တည့်က ညောင်ပင်ကြီးအတိုင်း ဘယ်မှ မကွေ့ပဲ လျှောက်ပါ။ နောက်ကို လုံးဝပြန်မကြည့်ပါနဲ့ ။ စခန်းကို ပြန်ရောက်ပါလိမ့်မယ်။ ပုတီးကိုလည်း ပုံမှန်စိပ်ပါ။ ဆရာတော်ကို ပေးတဲ့ ကတိလည်း တည်ပါစေ ဒကာကြီးရေ" လို့ ပြောသတဲ့ ...။

တပ်ကြပ်ကြီးလည်း ဆရာတော်ကို ကန်တော့ပြီး သူခိုင်းတဲ့ အတိုင်း
ပဲ ရေခွက်ကိုသောက် သူ့ ပစ္စည်းတွေယူပြီး ဂူရှေ့က အပေါက်ဆီ ထွက်ခဲ့
တယ်။

ဂူဘေးကနွယ်ပင်က နွယ်သစ်ရွက်ကို ဝါးလိုက်တယ်။ သစ်ရွက်က
မွေးပျံ့နေတာပဲတဲ့ ။ သဘောကျတာနဲ့ တစ်ရွက်ခူးပြီး အိတ်ထဲထည့်ခဲ့သ
တဲ့ ။

ပြီးတော့ ... ရှေ့တည့်တည့် ကိုက် ၁၀၀ လောက်က ညောင်ပင်ကြီး
ဆီတန်းတန်း လျှောက်ခဲ့တယ်။

နောက်ကို ပြန်လှည့်မကြည့်ခဲ့ပါဘူး။ သူ့နောက်ဆီကတော့ ဝက်ဝံရဲ့
အော်သံတစ်ချက်ကြားရသတဲ့ ။ ဂူပေါက်နဲ့ ညောင်ပင်က သူ့စိတ်ထင်
ခြေလှမ်း ၁၂၀ ကျော်သာသာပါပဲတဲ့ ။

ညောင်ပင်မှာ မိုင်းရှိတဲ့ လက္ခဏာ ကြက်ခြေခတ်အမှတ်အသားတစ်
ခု ရှိကြောင်းလည်း သူ မှတ်သားခဲ့ရတယ်။ ညောင်ပင်ကိုကျော်ရင် ချုံ
တောတစ်ခု ထပ်တွေ့ရတယ်။ ချုံတောကလွန်ရင်တော့ သူလာခဲ့တဲ့ ရေ
ပူချောင်းကလေးကို မြင်ရတော့တယ်။

ချောင်းကနေ နာရီဝက်အကျော်မှာ တော့ ရေပူစခန်းအခြေကို သူ
ရောက်ခဲ့ပြီလေ။ အချိန်ကလည်း ည(၉) နာရီ ကျော်သွားပြီ။

စခန်းကနေ သူ့ကို လိုက်ရှာနေကြပြီလေ။ သူလည်း စခန်းရောက်မှ
သက်ပြင်းချနိုင်တော့တယ် သားရေ ...။ ဖေဖေတို့ သူ့ကိုတွေ့တော့ ပုတီး

တစ်ကုံးလည်ပင်းစွပ်လျက်သားပဲ။ သေနတ်တွေ ကျည်ကပ်တွေလည်း
အကုန်ပြန်ပါလာတယ်။

ထူးဆန်းတာတစ်ခုက သူ့အင်္ကျီကျောကုန်းက လက်တစ်ဝါးသာသာ
အပေါက်ကြီးတစ်ခုတွေ့ရပြီး အတွင်းက စွပ်ကျယ်ပေါ်နေတယ်။

ပြောရရင် ငုတ်ထိုးလို့ ပေါက်ထားသလိုကြီးပဲ။ ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်
တာတောင် မသေရတာလည်း ကတော့ တွေးစရာပဲ။ သူ့ပေါင်မှာ လည်း
ကျက်စပြုနေတဲ့ အမာရွတ်တွေအများကြီးပဲ။

သူကတော့ ပြေးရလွှားရတာများ လို့ သူသတိမထားမိခဲ့ဘူးလေ။ စခ
န်းပြန်ရောက်မှ သိရတာပေါ့ ...။

(၁၄)

ဆက်ပြောရရင်တော့ သူတောပစ်မထွက်တော့ဘူး။ သက်သတ်လွ
တ်ပဲ စားတော့တယ်။

သူမပြန်ခင်တော့ ရေပူရွာက ဖထီးကြီးတစ်ယောက်ဆီက ထူးဆန်း
တဲ့ စကားကို ကြားရတယ်။

သူနဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ကို ရွာက တခြားမုဆိုးတစ်ယောက်လည်း
တွေ့ခဲ့ဖူးသတဲ့ ။ မုဆိုးတွေတာကတော့ ချောက်တစ်ခုရဲ့ အပေါ်ကို ဖြတ်
ပျံနေတာတဲ့ လေ။

ကျောက်ရုပ်တုကိုလည်း မြင်ခဲ့တယ်တဲ့ ။ သူတွေ့ခဲ့တဲ့ နေရာကို နော

ကံနေ့ပြန်သွားရှာတော့ မတွေ့ ခဲ့ရဘူးတဲ့ ။

ကံထိုက်မှ ဖူးခွင့်ရတဲ့ ဆရာတော်ဆိုပါတော့ သားရေ ...။
တပ်ကြပ်ကြီးလည်း ဖေဖေတို့ ကို အကျိုး အကြောင်း ပြောပြတယ်။
ကျောက်ရုပ်တုနဲ့ ကျောက်ဂူကို သူရှာချင်တယ်ပေါ့။

ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ဝါသနာပါတဲ့ ဖေဖေလည်း တခြားစစ်သည်
တပ်စိတ် တစ်စိတ်နဲ့ လိုက်သွားခဲ့မိတယ်။

ရေပူချောင်းကနေ ချုံတောတစ်ခုကို တွေ့တယ်။ ကြက်ခြေခတ်နဲ့
ညောင်ပင်ကိုလည်း တွေ့တယ်။ ကျောက်ဂူကို မတွေ့ရတော့ဘူး။ ရုပ်တု
ကိုလည်း ရှာမရဘူး။

တပ်ကြပ်ကြီး ကျခဲ့တဲ့ ချောက်ကိုတော့ တွေ့ခဲ့တယ်။ ပေ ၁၀၀ မက
နက်တယ်။ အောက်မှာ ကျောက်သားတွေ တွေ့ရတယ်။ ပြုတ်ကျရင်
သေနိုင်တဲ့ နေရာပဲ။

တပ်ကြပ်ကြီးမြင့်အောင်က ဆရာတော်ကယ်လို့ မသေခဲ့မှန်း သိရ
တော့တယ်။

(၁၅)

ဒီလိုနဲ့ ရှေ့တန်း ပြန်ဝင်ခဲ့ရတယ်။ ဘာမှ ထပ်မဖြစ်တော့ဘူး ...။

ရှေ့တန်းဝင်တော့ သူ့ယောက်ျားသောက်ဖို့ အာမီရစ်နဲ့
ကြက်ကြော်ပြင်ရင်း စောင့်နေတဲ့ တပ်ကြပ် ကြီးဇနီးကတော့ ပုတီးတစ်

ကုံးကိုကိုင်ရင်း အရင်ကလို အရက်မသောက်ဘဲ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ပုတီး စိပ်နေတဲ့ သူခင်ပွန်း တပ်ကြပ်ကြီးကို အံ့သြနေတော့တာပဲ သားရေ ...။

အရက်မသောက်သလို အသားငါးမစားတဲ့ တပ်ကြပ်ကြီးမြင့်အောင် ရဲ့ အကြောင်းက အတော် ထူးဆန်းလွန်းတယ်။ ဖေဖေသိတဲ့ "စနိုက်ပါ တစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်အပြန်" ကတော့ ဒါပါပဲသားရေ ...။

တပ်ကြပ်ကြီးလည်း နှစ်တွေကြာတော့ အရာခံဗိုလ်အဖြစ် ရာထူးတိုးရင်း တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် တစ်ခုမှာ သေနတ်ပစ် နည်းပြလုပ်နေ လေရဲ့ ...။

ဆရာတော်ကပေးလိုက်တဲ့ ဝါးပုတီးလေးကိုလည်း စိပ်နေဆဲပါပဲ။ ပြောစရာကျန်ခဲ့တာက ဂူရှေ့က နွယ်ရွက်ကို စားမိခဲ့လို့ ထင်ပါရဲ့ ။

တပ်ကြပ်ကြီးမြင့်အောင် ရေပူစခန်းမှာ နေစဉ် ရက်သတ္တပတ်တစ်ခု လောက် အစာမစားပဲနေခဲ့တယ်။ ထမင်းမစားပဲ အာဟာရပြည့်နေသလို မျိုးတဲ့ သားရေ။ ထူးဆန်းတာတော့ အမှန်ပါပဲ။

သူခူးလာတဲ့ နွယ်ရွက်ကလေးကိုတော့ မှန်ဘောင်သွင်းပြီး အမှတ်တရ သိမ်းထားခဲ့ပါတယ်။ သားတကယ်လို့ များ စစ်သားဖြစ်ပြီး ဖာပွန်စစ် ဆင်ရေးဂွင်ကိုရောက်ခဲ့ရင် ရေပူစခန်းရှေ့ ဒေါ်ကုလားမ ဈေးဆိုင်ဘေး က ချောင်းကလေးတစ်လျှောက်သွားရင်း တပ်ကြပ်ကြီးမြင့်အောင်တွေ့ ခဲ့တဲ့ မိုင်းသတိပေး လက္ခဏာ ကြက်ခြေခတ်နဲ့ ညောင်ပင်ကြီးကို တွေ့နိုင်ပါတယ်။

သားရေ ... ပြောရတာလည်း ရှည်ခဲ့ပြီ။ ဖေဖေပြောချင်တာကတော့ ဒါပါပဲ သားရေ ...။

(ဖြစ်ရပ်မှန်အား ရေးဖွဲ့သည်)
